

**ΑΠΑΝΤΗΣΗ στους δόλιους κατηγορούς του π.ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΓΓΕΛΑΚΑΚΗ
σχετικά :**

- Α) με το έγκυρο της ιεροσύνης του,
Β) την αποτείχισή του από την αίρεση του Οικουμενισμού και
Γ) την επιστροφή στο «πατρικό σπίτι» (πάτριο ημερολόγιο)**

Με αφορμή κάποια ανώνυμα σχόλια, που αναρτήθηκαν πρόσφατα σε κάποιο ορθόδοξο ιστολόγιο για το πρόσωπό του πνευματικού μας πατέρα, που προέβαλαν αμφιβολίες για την **εγκυρότητα της ιεροσύνης** και την **αποτείχισή** του, εμείς ως πνευματικά του παιδιά αισθανθήκαμε την ανάγκη να απαντήσουμε και να παραθέσουμε την πορεία του **από τότε που χειροτονήθηκε ως διάκονος (1962) μέχρι και σήμερα(2019)**, που ως 80χρονος ιερέας του Υψίστου, υπηρετεί το ορθόδοξο ποίμνιο –το εμπιστευθέν υπό του Κυρίου μας- στο καταφύγιο που η Πρόνοια του Θεού ευδόκησε και εμφύτευσε η δεξιά Του Υψίστου στον Τρίλοφο Θεσσαλονίκης.

Για τον μη σκανδαλισμό και την πνευματική ωφέλεια των καλοπροαίρετων ορθοδόξων πιστών που ακούνε διάφορες κατηγορίες όπως ότι είναι «καθηρρημένος» ή ότι «ουδέποτε αποτειχίστηκε» ή ότι «ανήκει στους ΓΟΧ», δίδουμε τις παρακάτω απαντήσεις :

Α) Στις ανυπόστατες φήμες σχετικά με την ιεροσύνη του και ότι έχει καθαιρεθεί,
σας βεβαιώνουμε ότι ΟΥΔΕΠΟΤΕ κλήθηκε σε απολογία από την Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος για οποιαδήποτε παράπτωμα, ούτε καν σε (τοπικό) επισκοπικό δικαστήριο και

καταθέτουμε τα παρακάτω 9 επίσημα έγγραφα:

1) Το υπ' αρ' πρωτ. 514/6-10-1986 έγγραφο της Ιεράς Μητροπόλεως Λαγκαδά.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΛΑΓΚΑΔΑ

Εν Λαγκαδά τη 6-10-1986
Αριθ. Πρωτ. 514

ΒΕΒΑΙΩΣΙΣ

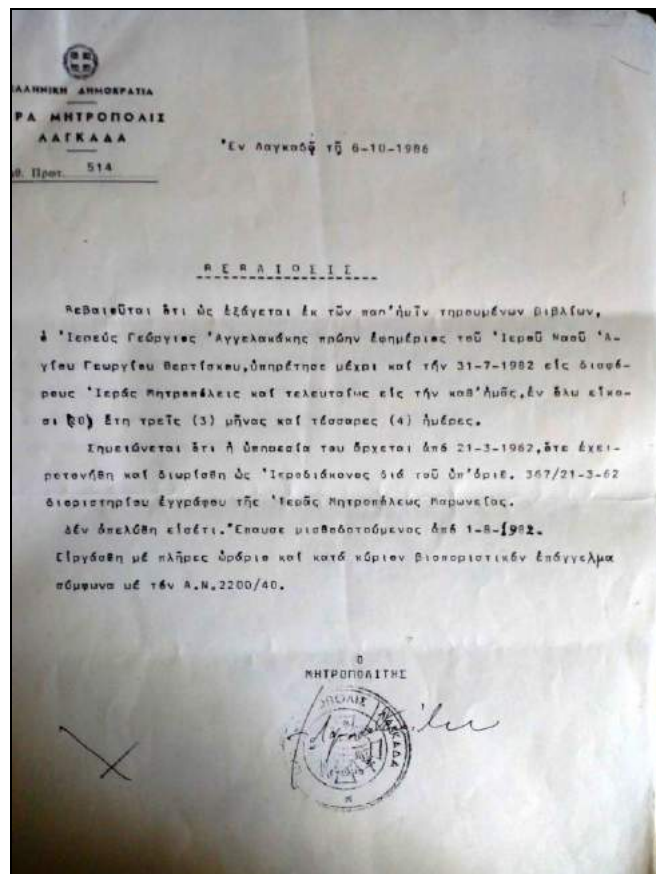
Βεβαιούται ότι ως εξάγεται εκ των παρ'ημίν τηρουμένων βιβλίων, ο Ιερέυς Γεώργιος Αγγελακάκης πρώην εφημέριος του Ιερού Ναού Αγίου Γεωργίου Βερτίσκου, υπηρέτησε μέχρι και την 31-7-1982 εις διαφόρους Ιεράς Μητροπόλεις και τελευταίως εις την καθ' ημάς, εν όλω είκοσι (20) έτη τρεις (3) μήνας και τέσσαρες (4) ημέρες.

Σημειώνεται ότι η υπηρεσία του άρχεται από 21-3-1962, ότε εχειροτονήθη και διωρίσθη ως Ιεροδιάκονος δια του υπ' αριθ. 367/21-3-62 διοριστηρίου εγγράφου της Ιεράς Μητροπόλεως Μαρωνείας.

Δεν απελύθη εισέτι. Έπαυσε μισθοδοτούμενος από 1-8-1982.

Ειργάσθη με πλήρες ωράριο και κατά κύριον βιοποριστικόν επάγγελμα σύμφωνα με τον Α.Ν. 2200/40.

Ο
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

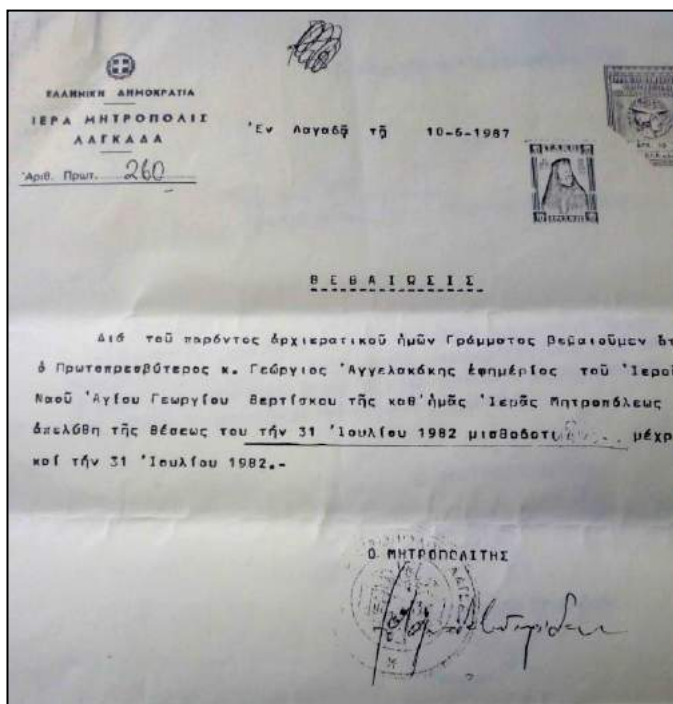
2) το υπ' αρ. πρωτ. 260/10-6-1987, έγγραφο της Ιεράς Μητροπόλεως Λαγκαδά, όπου αναγράφεται:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΛΑΓΚΑΔΑ

Εν Λαγκαδά τη 10-6-1987
Αριθ. Πρωτ. 260

ΒΕΒΑΙΩΣΙΣ

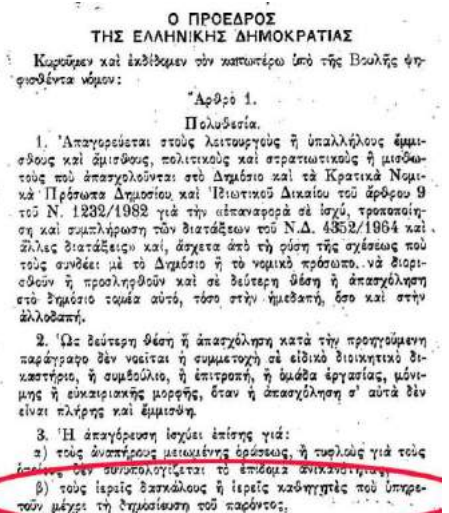
Δια του παρόντος αρχιερατικού ημών Γράμματος βεβαιούμεν ότι ο Πρωτοπρεσβύτερος κ. Γεώργιος Αγγελακάκης εφημέριος του Ιερού Ναού Αγίου Γεωργίου Βερτίσκου της καθ' ημάς Ιεράς Μητροπόλεως απελύθη της θέσεως του την 31 Ιουλίου 1982 μισθοδοτούμενος μέχρι και την 31 Ιουλίου 1982.-

(Διευκρίνιση : το 1982, με τον νόμο 1256 απαγορεύθηκε στους δημοσίους υπαλλήλους/λειτουργούς, να κατέχουν και 2η θέση. Ο νόμος αναφέρει συγκεκριμένα στο άρθρο 1, παρ.3 και τους "ιερείς δασκάλους" και τους "ιερείς καθηγητές".

Έτσι όσοι ιερείς ήταν ταυτόχρονα δάσκαλοι ή καθηγητές, κλήθηκαν να επιλέξουν μόνον μία θέση, να λαμβάνουν μόνον έναν μισθό.

Ο π.Γεώργιος με βάση το "δωρεάν έλάβατε, δωρεάν δότε"(Ματθ.

10,8) επέλεξε την θέση του εκπαιδευτικού. Έτσι το 1982 διακόπηκε η μισθοδοσία του ως ιερέας.)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ

ΛΑΓΚΑΔΑ

280 /90

Αριθ. Πρωτ.....

Έν Λαγκαδῶ τῇ 4-9-1990

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΩΝ ΜΕΤΑΒΟΛΩΝ

Τοῦ Γεωργίου Ἀγγελακάκη τοῦ Δημητρίου.

Ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν τηρουμένων βιβλίων, ὁ πρῶτον ἐφημέριος τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γεώργιος Ἀγγελακάκης, ἔχει τὰς κάτωθι ὑπηρεσιακὰς μεταβολὰς.

1) Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 369/21-3-1962 χειροτονητηρίου ἐγγράφου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας, ἐχειροτονήθη Διάκονος τὴν 18-3-1962.

2) Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 367/21-3-1962 ἐγγράφου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας διωρίσθη τακτικὸς διάκονος τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμ. Θεοτόκου καὶ ὑπῆρέτησεν ἕως 11-1-1964, ὅτε διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 70/11-1-1964 ἐγγράφου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας ἔτυχεν ἐκπαιδευτικῆς ἀδείας.

3) Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 33/15-1-1964 ἐγγράφου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, διωρίσθη προσωρινὸς Διάκονος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμ. Θεοτόκου (Νέας Παναγίας) Θεσ/κης.

4) Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1588/3-12-1964 ἐγγράφου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσ/κης, ἀποσπᾶσθη ἐκ τοῦ Ἱ.Ν. Νέας Παναγίας εἰς τὸν Ἱ.Ν. Παναγίας Ἀχειροποιήτου Θεσ/κης.

5) Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1363/29-12-1967 ἐγγράφου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσ/κης, μετετέθη εἰς τὸν Ἱ.Ν. Παναγίας Δεξιᾶς Θεσ/κης.

6) Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1460/ 14-10-1968 χειροτονητηρίου ἐγγράφου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσ/κης, ἐχειροτονήθη πρεσβύτερος τὴν 13-10-1968.

7) Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1462/14-10-1968 ἐγγράφου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Θεσ/κης, διωρίσθη τακτικὸς ἐφημέριος τοῦ Ἱ.Ν. Παναγίας Θανε-

ρωμένης Ν. Μηχανιώνας τήν 14-10-1968.

8) Διά τοῦ ὑπ'ἀριθμ. 270/17-9-1977 ἐγγράφου τῆς 'Ι. Μητροπόλεως Νέας Κρήνης & Καλαμαριᾶς, ἐπαύθη ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ 'Ι.Ν. Παναγίας Φανερωμένης Ν. Μηχανιώνας* πρὸς ἐπιτυχῇ δι-εξαγωγὴν καὶ ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του ἐν τῇ Μέσῃ Ἐκπαιδεύσει, ὡς καθηγητοῦ.

9) Διά τοῦ ὑπ'ἀριθμ. 556/27-9-1977 ἐγγράφου τῆς 'Ι. Μητροπόλεως Κασσανδρείας, ἐτοποθετήθη ὡς ἐφημέριος τοῦ 'Ι.Ν. Ἀγίου Ἀντωνίου τῆς ἐνορίας Ἀγ. Ἀντωνίου - Θεσσαλονίκης, ἀπὸ 1-10-1977.

10) Ἐλάβεν τὸ ὑπ'ἀριθμ. 486/21-8-1980 Ἀπολυτήριο ἐκ τῆς 'Ι. Μητροπόλεως Κασσανδρείας* ἡ ἰσχὺς τοῦ ὅπου ἀρχεῖται ἀπὸ 1-9-1980.

11) Διά τοῦ ὑπ'ἀριθμ. 554/ 19-9-1980 ἐγγράφου τῆς 'Ι. Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, διωρίσθη προσωρινὸς ἐφημέριος τοῦ 'Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Βερ-τίσκου,* ὅπου καὶ ὑπηρέτησεν ὡς τήν 31-7-1982.

12) Δεν ἐχορήγήθησαν ἄδειες ἀνευ ἀποδοχῶν.

13) Δέν ἐπεβλήθησαν εἰς αὐτόν ποινές ἢ ἀργίες.

14) Οἱ κρατήσεις αὐτοῦ ἐγένοντο διὰ τὰ ταμεῖα ΤΑΚΕ, ΤΑΥΥΠ, ΟΓΑ καὶ κρατήσεις φόρου εἰσοδήματος.

Ὁ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

[Handwritten signature]

Στο "ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΩΝ ΜΕΤΑΒΟΛΩΝ" (που ἐκδόθηκε το 1990)
ο μητροπολίτης Λαγκαδά βεβαιώνει στο νούμερο 13, ὅτι :

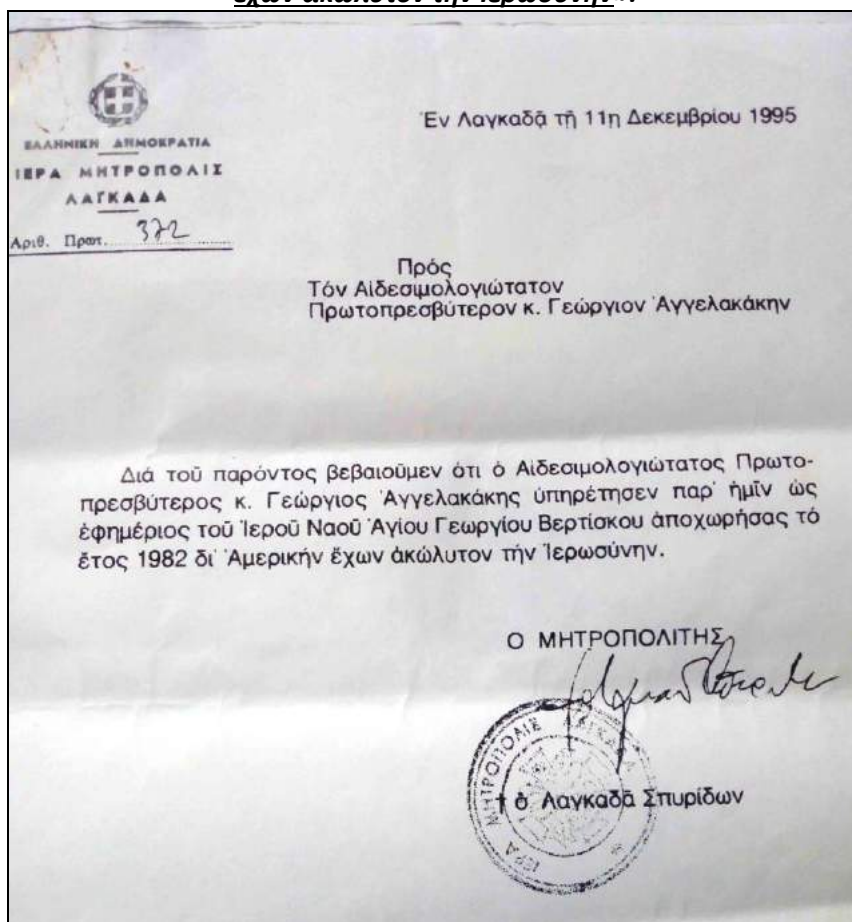
"Δεν ἐπεβλήθησαν εἰς αὐτόν ποινές ἢ ἀργίες."

Πως λοιπὸν καθαιρέθηκε ὅπως κάποιοι ἀνώνυμα διαδίδουν;

Ακολουθοῦν **καὶ νεότερα** ἐγγραφα τῆς Μητροπόλεως Λαγκαδά (1995, 1997, 1999, 2000) :

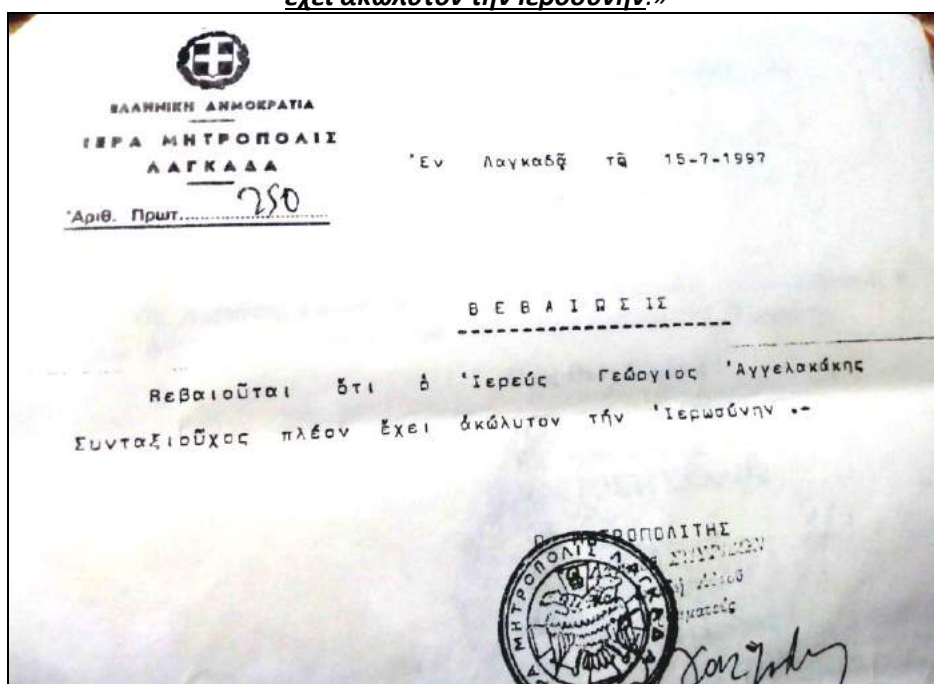
4) Έγγραφο υπ' αριθμ. πρωτ. 372/ **11-12-1995** της Ιεράς Μητρόπολης Λαγκαδά όπου αναφέρεται ότι :

«Δια του παρόντος βεβαιούμεν ότι ο Αιδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ.Γεώργιος Αγγελακάκης υπηρέτησεν παρ' ημίν ως εφημέριος του Ιερού Ναού Αγίου Γεωργίου Βερτίσκου αποχωρήσας το έτος 1982 δι' Αμερικήν έχων ακώλυτον την Ιερωσύνην».

5) Έγγραφο υπ' αριθμ. πρωτ. 250/ **15-7-1997** της Ιεράς Μητρόπολης Λαγκαδά όπου αναφέρεται :

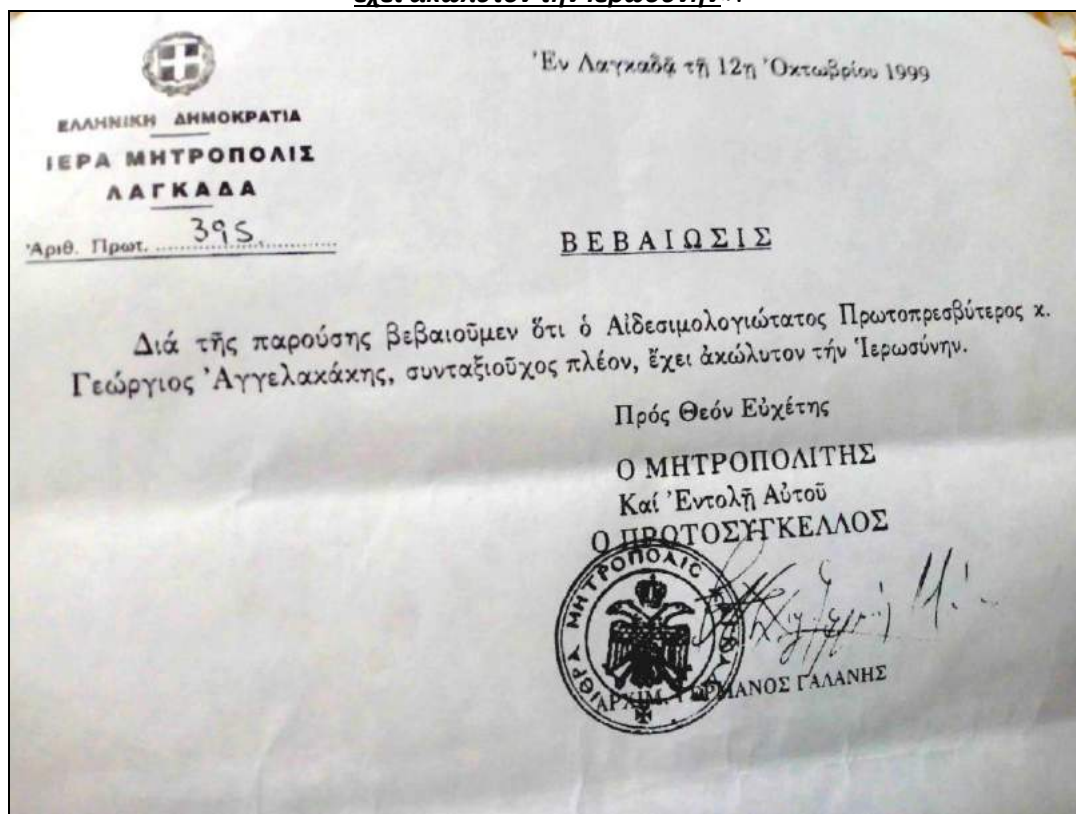
«**ΒΕΒΑΙΩΣΙΣ**
Βεβαιούται ότι ο Ιερεύς Γεώργιος Αγγελακάκης Συνταξιούχος πλέον έχει ακώλυτον την Ιεροσύνην.»

6) Έγγραφο υπ' αριθμ. πρωτ. 395/12-10-1999, της Ιεράς Μητρόπολης Λαγκαδά

«ΒΕΒΑΙΩΣΙΣ

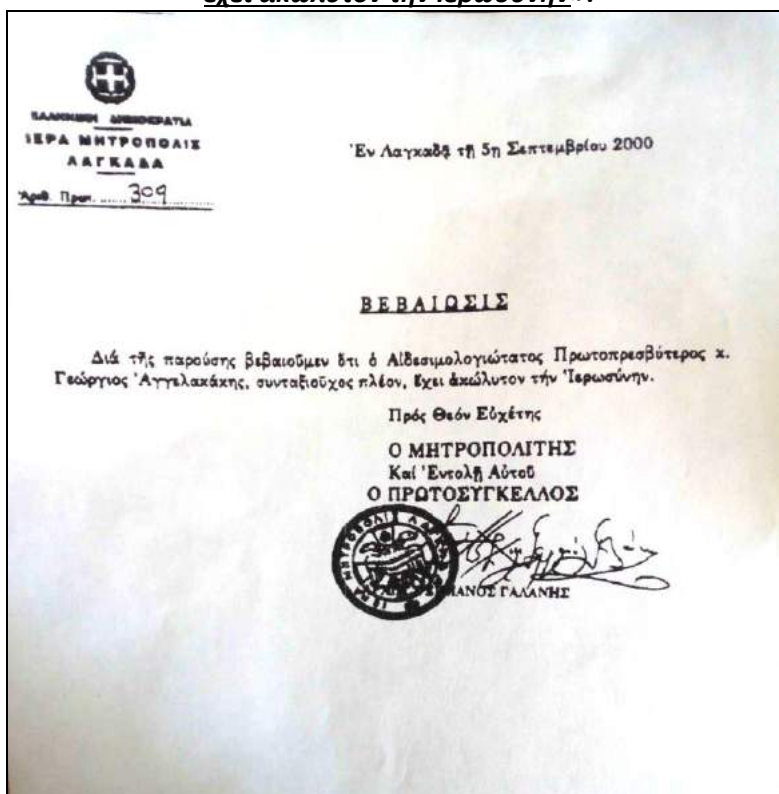
Δια της παρούσης βεβαιούμεν ότι ο Αιδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ.Γεώργιος Αγγελακάκης,
συνταξιούχος πλέον,
έχει ακώλυτον την Ιερωσύνην».

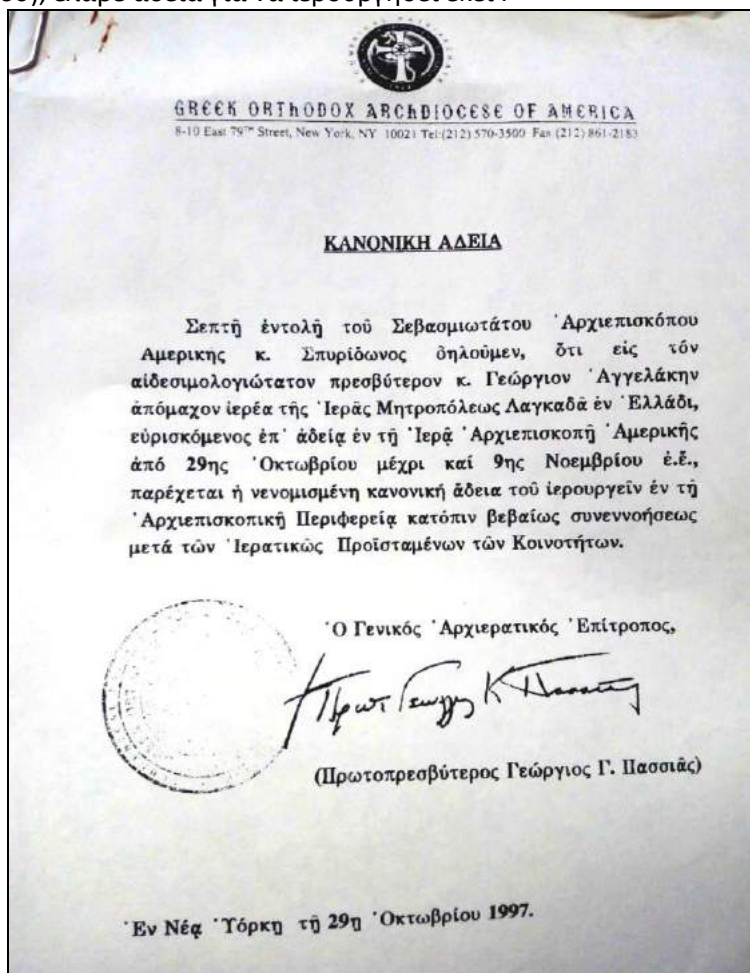
7) Έγγραφο υπ' αριθμ. πρωτ. 309/5-9-2000, της Ιεράς Μητρόπολης Λαγκαδά,

«ΒΕΒΑΙΩΣΙΣ

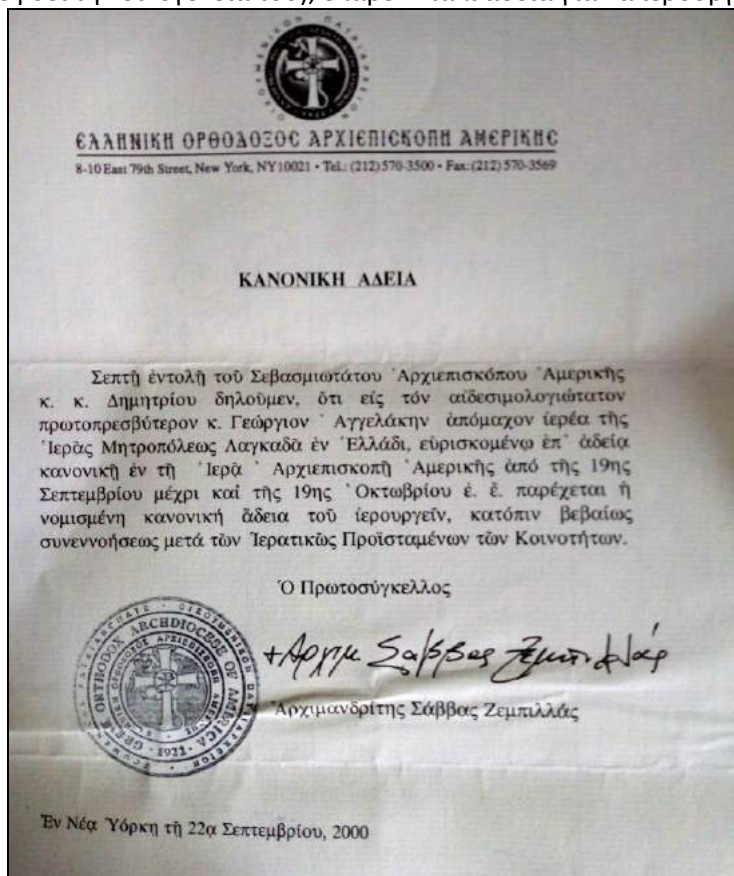
Δια της παρούσης βεβαιούμεν ότι ο Αιδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ.Γεώργιος Αγγελακάκης,
συνταξιούχος πλέον,
έχει ακώλυτον την Ιερωσύνην».

8) Έγγραφο της Ελληνικής Ορθόδοξης Αρχιεπισκοπής της Αμερικής (με ημερομηνία **29/10/1997**, όταν πήγε να επισκεφτεί την οικογένειά του), έλαβε άδεια για να ιερουργήσει εκεί :

9) Έγγραφο της Ελληνικής Ορθόδοξης Αρχιεπισκοπής της Αμερικής (με ημερομηνία **22/9/2000**, όταν πήγε κ πάλι με κανονική άδεια για να επισκεφθεί την οικογένειά του), έλαβε κ πάλι άδεια για να ιερουργήσει εκεί :

Β) Στην ερώτηση –αμφισβήτηση σχετικά με την αποτείχισή του από την παναίρεση του Οικουμενισμού, καταθέτουμε τα παρακάτω:

Σταθμός στη ζωή του υπήρξε η **22^αΝεομβρίου 2006**, κατά την οποία συνήχθησαν 75 ιερείς, μοναχοί και 30 περίπου θεολόγοι από όλη την Ελλάδα και από το Άγιον Όρος, στην Ιερά Μονή Παντοκράτορος Μελισσοχωρίου, με σκοπό να πάρουν την απόφαση για να προχωρήσουν σε κοινή αποτείχιση λόγω της αίρεσης του Οικουμενισμού (μία εβδομάδα αργότερα ο Πάπας Βενέδικτος ΙΣΤ' επισκέφθηκε το Φανάρι).

Την ημέρα αυτή λειτουργώντας για να θωρακιστεί πνευματικά στο παρεκκλήσιό του, στον Τρίλοφο, του συνέβη το παρακάτω σημείο : Μετά το «Ευλογημένη η Βασιλεία ..» στα ειρηνικά, στην εκφώνηση «Υπέρ του αρχιεπισκόπου...» αισθάνθηκε ένα αδιαπέραστο τείχος, αδυνατώντας να προχωρήσει. Μετά τις 2-3 προσπάθειές του να συνεχίσει, άκουσε έντονα μέσα του φωνή «σταμάτα το θέατρο». Το εξέλαβε ως θεϊκή επιταγή να διακόψει την μνημόνευση του επισκόπου και ως απάντηση στον από δεκαετίες προβληματισμό του για την βίαια επιβολή του νέου ημερολογίου μαζί με την εξάπλωση της παναίρεσης του οικουμενισμού. Σε εκείνη την σύναξη, μοιράστηκε το τι του συνέβη και ρώτησε όλους τους παραβρισκόμενους πατέρες που ήταν συνηγμένοι για τον κοινό αυτό σκοπό, μήπως ήταν παγίδα του πονηρού. Του απάντησε μόνον ο π.Γεώργιος Μεταλληνός με το ερώτημα: «Και τώρα; Υπέρ Πάσης Επισκοπής Ορθοδόξων;». Η απάντησή του ήταν «Ακριβώς.»

Έκτοτε λόγω της Παναίρεσης του Οικουμενισμού, ΔΕΝ μνημόνευσε κανέναν επίσκοπο

Ένα περίπου χρόνο αργότερα, συνέταξε και διένειμε **5σέλιδη επιστολή αποτείχισής του** την οποία και την προωθήσαμε σε διάφορα ορθόδοξα έντυπα και σε πιστούς.

Ακολουθεί αυτούσια η επιστολή :

29.12.2006. Σελ. 2. Μετάνοια: Σταματούμε το έργο. Στις 30-12-2006. Επίβαση
Ποίπα στο φθινόκιο. Συνήδρισε 75 μέλη από 10 ομάδες για αποειρήσει...

Ομολογία και απολογία πίστεως, ενώπιον του Τριαδικού αληθινού
Θεού, αγγέλων και ανθρώπων, του πρεσβυτέρου Γεωργίου Αγγελακάκη

Εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος Αμήν.

Δόξα τη Αγία και Ομοουσίω και Ζωοποιώ και Αδιαιρέτω Τριάδι.

Η ελπίς μου ο Πατήρ, καταφυγή μου ο Υιός, σκέπη μου το Πνεύμα το Άγιον,
Τριάς Αγία δόξα Σοι

Υπεραγία Θεοτόκε βοήθαι μοι.

Οι καιροί ου μενετοί, δεν περιμένουν. Καιρός του ποιήσαι. Να ενεργοποιηθούμε,
να αφυπνισθούμε. Χανόμαστε στην παναίρεση του οικουμενισμού. Ο "σώζων
εαυτὸν σωθήτω" (Γερωνικόν).

Επιβάλλεται πλέον ο καθένας μας να πάρει θέση στο θέμα της ορθής
πίστεως. Να κάνει ορθή επιλογή (Ιησούς Ναυή 24.15)

Πρόκειται περί ζωής ή θανάτου. Ζωή είναι ο Χριστός, η Αλήθεια
~ Ορθοδοξία ~ η Εκκλησία Του και όσοι είναι ενωμένοι μαζί Του δια της ορθής
πίστεως, των ιερών μυστηρίων και καθαρού βίου. "Εγώ ειμί η Αλήθεια, η Οδός
και η Ζωή. (Ιωάννης 14.6)

Για την σωτηρία της ψυχής μας χρειάζονται "ορθή πίστις και επιμέλεια
ψυχής" (Ι. Χρυσ. Ομιλ. ιγ' εις την Γένεσιν)

Θάνατος, ίσον ο χωρισμός της ψυχής από το Θεό. Αιτία, το ψεύδος,
η αίρεσις, η πλάνη, η αμαρτία.

Σήμερα προβάλλεται από πολλούς κληρικούς, όλων των βαθμίδων της
ιερωσύνης, έτερος Χριστός. Άλλο Ευαγγέλιο (Β' Κορινθ. 11.4). Το ίδιο πρόβλημα
αντιμετώπιζε και ο απόστ. Παύλος. Έλεγε συγκεκριμένα: "πολλοί κηρύττουν
Χριστόν ασαύρωτον, στα μέτρα των ανθρώπων. Εμείς κηρύττουμε Χριστόν
εσταυρωμένον" (Α' Κορινθ. 2.2, Α' Τιμόθ. στ' 20, Β' Τιμόθ. Α.14). Συμβούλευε δε
το μαθητή του, ότι "εν υστέροις καιροίς αποστήσονται τινές της πίστεως προ-
σέχοντες πνεύμασι πλάνης και διδασκαλίαις δαιμονίων" (Α' Τιμόθ. Δ.1). Απλά:
"Το πνεύμα, μέσω των προφητών το λέει ξεκάθαρα ότι στους έσχατους καιρούς θα
αποστατήσουν μερικοί από την πίστη και θα προσκολληθούν σε πνεύματα παρα-
πλανητικά και διδασκαλίες δαιμονικές". Στη Β' επιστολή του κεφ. 3 στίχ. 1-5 ξαναλέει:
"Να ξέρεις ακόμα και τούτο: τις έσχατες ημέρες θα έρθουν δύσκολοι καιροί. Γιατί οι άνθρωποι
θα είναι φιλαυτοί, φιλάργυροι, αλαζόνες, υπερήφανοι, βλάσφημοι, απειθείς στους γονείς τους,
αχάριστοι, ασεβείς, άστοργοι, αδιάλλακτοι, συκοφάντες, άσωτοι, άγριοι, εχθροί του καλού,
προδότες, αυθάδεις, φουσκωμένοι από εγωισμό. Θα αγαπάνε πιο πολύ τις ηδονές παρά το
Θεό. Θα δείχνουν ότι έχουν ευσέβεια, αλλά θα έχουν αρνηθεί τη δύναμη της με τις πράξεις
τους και αυτούς να τους αποφεύγετε".

Γίναμε χριστιανοί αγνώριστοι σε σημείο να μη διαφέρουμε από απίστευτους
και αθέους και σε πολλά να τους ξεπερνούμε. Γι' αυτό "και βλασφημείται το
πάντημον και μεγαλοπρεπές όνομά Του, εξ αιτίας μας εν τοις έθνεσιν" (Ησαίας).

Πώς έγινε αυτό; Πώς φθάσαμε σ' αυτό το κατάνημα; Η απάντησις είναι:
Ανακατέψαμε την Αλήθεια με την πλάνη-αίρεση. Μας έφθειρε η "υπακοή" σε

ωρισμένους πνευματικούς που δεν υπάκουαν στον Χριστό, τον Αρχηγό της πίστεώς μας, από υπολογισμούς, ιδιοτέλεια, δειλία και ματαιοδοξία. Και ιδού το αποτέλεσμα: Απομένει ν' ακούσουμε το του Κυρίου " Ουκ οίδα υμάς" (Ματθ.25,12)

Η κυριωτέρα αιτία είναι ο οικουμενισμός, που σημαίνει: παναίρεση, πανθρησκεία, βαβέλ, εωσφορισμός, χαρμάνι του διαβόλου.

Μέσα σ' αυτόν είναι : Ο σιωνισμός, μασωνισμός, ρόταρυ, λαίονς, προσκοπισμός, χιλιασμός και άλλες 8.000 οργανώσεις και σύλλογοι συγγενείς με τους παραπάνω. Ο παπισμός, προτεσταντισμός μαζί με εκατοντάδες ομολογίες του, οι οποίες από το 1920 ονομάστηκαν-βαπτίστηκαν "εκκλησίες" ενώ μία Εκκλησία ίδρυσε ο Κύριός μας, αυτήν που ομολογούμε στο σύμβολο της πίστεως. "Πιστεύω... εις μίαν Αγίαν, Καθολικήν και Αποστολικήν Εκκλησίαν". Τότε, δηλαδή το 1920, συνελήφθη και η σατανική ιδέα της αλλαγής του ημερολογίου` κυοφορήθηκε και γεννήθηκε το 1924, το οποίο μέχρι σήμερα ταλανίζει-ταλαιπωρεί την Εκκλησία, με καταφανή τα αποτελέσματα του αρχέ-κακου όφους και των εκατέρωθεν οργάνων του.

Ο πάπας λ.χ. έκαμε δικό του κατασκευάσμα. Το έντυσε και με πολιτικήν εξουσία-το Βατικανό-και το βάπτισε "εκκλησία". Δικαίωμά του. Έδωξε ακόμα το Χριστό μας στον ουρανό και έμεινε εδώ στη γη ως βικάριος-αντιπρόσωπός Του! Απομένει ένα ακόμα βήμα για να δούμε και αυτό το αδιανόητο που είπε ο παπικός μοναχός Μπαλέστερ Κουβαλιέρ: " Ο παπισμός λίγο ακόμη και θα αποκαλέσει τον Κύριό μας..... αντιπρόσωπο του πάπα στον ουρανό" (βλ. "Θεοδρομία" τ1.).

Ακόμα, έδωξε το Άγιο Πνεύμα και έγινε εκείνος αλάθητος. Φρίκη! Ο Κύριος πλένει τα πόδια των μαθητών Του, διδάσκοντας ταπεινοφροσύνη. Ο πάπας φόρεσε παντόφλα και υποχρεώνει όλους να την ασπάζονται!!!Και αντι να του πουν οι ορθόδοξοι "αδελφοί του" κυρίως επίσκοποι: "άνθρωπε σύνελθε εκ της εωσφορικής σου μέθης", τον προσφωνούν "παναγιώτατο" και τον αναγνωρίζουν" πρώτον εν επισκόποις"!

Σήμερα ο κίνδυνος είναι μεγαλύτερος επειδή προέρχεται από προβατόσχημους λύκους εντός της Εκκλησίας πλέον, που μας χωρίζουν από τον Σωτήρα μας Χριστό. Ας ακούσουμε τι μας λέει δια της Αγίας Γραφής ο Ίδιος ο Κύριός μας.

"Εγώ ήλθα στο όνομα του Πατέρα μου και δεν με δέχεσθε (Ιωάννου Ε.40). Ο άλλος που θα έρθει στο δικό του όνομα, δηλ. ο αντίχριστος και τον οποίον ετοιμάζουν όλες οι αιρέσεις πυρετωδώς, δυστυχώς κι εμείς με την αχρίστιανη-ασυνεπή ζωή μας, θα τον δεχθείτε πανηγυρικά" (Ιωάννου Ε.43).

Η Μητέρα του Κυρίου μας, ονομάζει, εχθρούς του Υιού Της και δικούς Της , τους αιρετικούς-παπικούς, επί Βέκκου και ασφαλώς, όπως τότε και τώρα.

Ο Ευαγγελιστής Ιωάννης νουθετεί:"Ει τις έρχεται προς ημάς και ταύτην την διδαχήν ου φέρει, χαίρειν αυτόν μη λέγετε και εις οικίαν μη λαμβάνετε" (Β' Ιωάννου 10)

Ο Απόστολος Παύλος παραγγέλλει : "Αλλά κι αν ακόμη εμείς ή κι ένας άγγελος από τον ουρανό σας κηρύξει ένα ευαγγέλιο διαφορετικό από το ευαγγέλιο που σας κηρύξαμε, να είναι ανάθεμα" (Γαλ. 1.8). Και : "σας το είπα κι όλες και το ξαναλέω` όποιος σας κηρύξει ως ευαγγέλιο άλλη διδασκαλία, διαφορετικήν από αυτήν που παρελάβετε, να είναι ανάθεμα" (Γαλ. 1.9)

Ο ίδιος πάλι αλλού: "αιρετικόν άνθρωπον, μετά πρώτης και δευτέρας νουθεσίας, παραιτού" (Τίτου γ.10).

Μισός αιώνας γίνεται διάλογος δια του αμαρτωλού Π.Σ.Ε. και πάμε από

το κακό στο χειρότερο και μιλάμε ακόμα για διάλογο-εμπαιγμόν. Ενώ θα έπρεπε να διορθώσουμε εαυτούς και να υποδείξουμε ταπεινά σ' αυτούς τον δρόμο της επιστροφής. Αποκόπηκαν από την Αλήθεια-Ορθοδοξία; Άς επιστρέψουν, να ενωθούν. Να γίνει χαρά στον ουρανό και τη γή.

Ο ψαλμωδός λέει " Εμίσησα Εκκλησίαν πονηρευομένην και μετά ασεβών ου μη καθήσω" (ψαλμός 25.5)

Ο Χριστός μας δια των αποστόλων εντέλλεται " πειθαρχείν δει Θεώ μάλλον ή ανθρώποις". (Πράξ. 5.39)

Οι Θεοφόροι πατέρες και διδάσκαλοι, μας συμβουλεύουν: "πας ο λέγων παρά τα διατεταγμένα, καν πιστεύει, καν παρθενεύει, καν σημεία ποιεί, λύκος σοι φαίνεσθω εν προβάτου δορά, φθοράν προβάτων κατεργαζόμενος" (Θεοφόρος Ιγνάτιος).

Ο άτλαντας της Ορθοδοξίας, Άγιος Μάρκος ο Ευγενικός, μας παραγγέλλει: "Άπαντες οι της Εκκλησίας διδάσκαλοι, πάσαι αι σύνοδοι και πάσαι αι Θείαι Γραφαί, φεύγειν τους ετερόφρονας παραινούσι και της αυτών κοινωνίας δίιστασθαι" (Μάρκ. Ευγενικός P.G. 160, 105G). Επίσης ο ίδιος συμβουλεύει: "φεύγετε και ημείς αδελφοί, την προς τους ακοινωνήτους κοινωνίαν και το μνημόσυον των αμνημονεύτων" (P.G 160, 1097D1100A).

Ο Μέγας Φώτιος : "αιρετικός εστί ο ποιμήν = λύκος εστί.... Φεύγε την κοινωνίαν αυτού, ως ιόν όφεως".

Ο Μέγας Αθανάσιος : "Εάν ο επίσκοπος ή ο πρεσβύτερος, οι όντες οφθαλμοί της Εκκλησίας, κακώς αναστρέφονται και σκανδαλίζωσι τον λαόν, χρή αυτοίς εκβάλεσθαι. Συμφέρον γαρ άνευ αυτών συναθροίξεσθε εις ευκτήριον οίκον ή μετ' αυτών εμβληθήναι ως μετά Άννα και Καϊάφα εις την γένναν του πυρός" (ΒΕΠΕΣ 33,199).

Ο Ιερός Χρυσόστομος : "ει μεν περί πίστεως, φεύγε και παραίτησαι, μη μόνον εάν άνθρωπος ή αλλά καν άγγελος εξ ουρανού κατιών" (PG34,213A).

Εκ των νεωτέρων να μνημονεύσουμε τον ιερόν Γεννάδιο Σχολάριον, ο οποίος προειδοποιούσε τους συμπολίτες του που σχεδίαζαν την ένωση με τον πάπα, για το φυσικό επακόλουθο, χωρισμό τους από τον Θεό ("Οι αγώνες των μοναχών υπέρ της Ορθοδοξίας" έκδοσις Ι.Μ.Αγίου Γρηγορίου, Άγιον Όρος 2003, σελ.302).

Οι ιεροί κανόνες προτρέπουν την διακοπήν του μνημοσύνου, (ΙΕ της ΑΒ Συνόδου και ΛΑ των Αγίων Αποστόλων) και θεωρούν αξίους επαίνου και τιμής αυτούς που αποτειχίζονται, διότι προλαμβάνουν και προστατεύουν την Εκκλησίαν από σχίσματα. Τα περί "δυνητικού" χαρακτήρα (του ΙΕ') του κανόνα είναι εκ του πονηρού. Μπορεί κανείς να διανοηθεί ποτέ, ότι η οποιαδήποτε εντολή του Κυρίου μας είναι δυνητική; Μη γένοιτο. Άλογα ζώα μας θεωρούν; Χρησιμοποιούν βέβαια και το άλλο διαβολικό επιχείρημα "θα αγωνισθούμε μέσα στην Εκκλησία". Αδέλφια, γιατί στρουθοκαμηλίζουμε; Δεν φοβόμαστε τουλάχιστον τον αδέκαστο Κριτή, που βρίσκεται προ των θυρών ; Αρκετό το κακό που έγινε. Άς μην κοροϊδευόμαστε. " "Θεός δεν μυκτηρίζεται" και " φοβερόν το εμπεισείν εις χείρας Θεού ζώντος" (Εβρ.10.31). Άς είμαστε ευθείς και ειλικρινείς.

Καινοφανείς ομολογίες, παλαιότερων και νεοτέρων, πατριαρχών, αρχιεπισκόπων, επισκόπων, ηγουμένων και λοιπών κληρικών, εν έργω και λόγω, δεν αφήνουν περιθώρια περαιτέρω παραμονής σε μια "Εκκλησία" που τα πρόδωσε όλα. Μνημονεύει και δέχεται τον μεγαλύτερον αιρεσιάρχη όλων των αιώνων, τον πάπα,

ως "παναγιώτατο" και πρώτον επίσκοπον, καθώς και όλο το συνοθύλευμα όλων των θρησκειών, ακόμα και μάγων!

Είναι αληθινά οδυνηρό, αυτό που αναφέρει ο Μ. Βασίλειος στην 92 επιστολή του, και σήμερα ιδιαίτερα μας θλίβει, διαπιστώνοντας τον πόλεμο των αιρετικών και το αλληλοσπάραγμα των χριστιανών. "Εις ημάς δε, μαζί με τον φανερόν πόλεμον των αιρετικών, εξηγέρθη ακόμη και ο πόλεμος των όσων εφαινότο ότι ομοδοξούν, ο οποίος ωδήγησε τας εκκλησίας εις την εσχάτην αδυναμίαν" (μετάφρασή μοναχ. Νικοδήμου Μπιάλη). "Αν όμως δαγκάνετε και τρώτε ο ένας τον άλλον προσέξτε μήπως αλληλοεξοντωθείτε" (Γαλάτας 5,15).

Και κάτι απίστευτο και όμως αληθινό: Προκαλεί βαθυτάτη οδύνη και θλίψη αφόρητη η δήλωση στη Σύνοδο Προκαθημένων Κωνσταντινουπόλεως του 1992, του Οικουμενικού Πατριάρχου όπως: "ομοφώνως και επισήμως καταδικάσουν σε παγκόσμια κλίμακα όλους τους αποτειχισμένους εκ του επαρātu οικουμενισμού, κληρικούς, μοναχούς και λαϊκούς, και εκκινήσουν διωγμόν εναντίον των ". Τότε ο αοίδιμος κ. Διόδωρος, Πατριάρχης Ιεροσολύμων, αντεστάθη και ματαίωσε το κακόβουλον αυτό σχέδιο, ειπών: "Ωστε άγιε αδελφέ επιτρέπεται να αγκαλιάζωμεν όλους τους αιρετικούς και αλλοθρήσκους και να καταδιώκομεν τους Ορθοδόξους αδελφούς μας; Δε θα το δεχθώ ποτέ αυτό". ("Φωνή εξ Αγίου Όρους, ανοικτή επιστολή ζηλωτών αγιορειτών πατέρων, προς την Ι. Κοινότητα Αγίου Όρους-Άθως"). Ζωντανό παράδειγμα σήμερα ο αντιχριστιανικός εξωντοτικός και αντισυνταγματικός διωγμός των Εσφιγμενιτών Πατέρων, οι οποίοι Χριστοπρεπώς υπομένουν τα πάνδεινα.

Ακολουθώντας τον Κύριον, "το εσφαγμένον αρνίον" (Αποκάλ. 5.9) τους αγίους αποστόλους, τους θεοφόρους πατέρας και διδασκάλους της Εκκλησίας Του και όλους τους αγίους Του που ομολόγησαν και τον ακολούθησαν και σήμερα τον ομολογούν και τον ακολουθούν στο Γολγοθά, **"ΑΠΟΤΕΙΧΙΖΟΜΑΙ"******, φεύγω ως ο Λωτ στο όρος και συντάσσομαι με όσους αγωνίστηκαν και αγωνίζονται για την Ορθοδοξία (βλέπε: "Αγώνες των μοναχών υπέρ της Ορθοδοξίας" έκδοσις Ιεράς Μονής Οσίου Γρηγορίου, Άγιον Όρος 2003).

Θερμή παράκλησις στους συμπρεσβυτέρους και σεβαστούς επισκόπους, που επιβάλλει η αρχιερωσύνη τους, εφόσον αποδεικνύονται άξιοι ακόλουθοι του Μεγάλου Αρχιερέως Χριστού: Επειδή μας έβαλλε ο Θεός επισκόπους, φρουρούς, άγρυπνους φύλακες ώστε, όταν πλησιάζουν οι εχθροί να σαλπίζουμε, να ειδοποιούμε αυτούς που επισκοπούμε-επιβλέπουμε ότι κινδυνεύουν. Οφείλουμε να τους αφυπνίζουμε για να πάρουν τα όπλα και να υπερασπίσουν εαυτούς και αλλήλους. Αυτά παραγγέλλει ο Θεός δια του προφήτου Του Ιεζεκιήλ στο 3 και 33 κεφάλαια. Εάν αμελήσουμε-αδιαφορήσουμε, το αίμα των αδικοχαμένων θα ζητηθεί από μας. Αυτό πρέπει να μας συγκλονίζει.

Ακόμα παρακαλώ, όσοι μελετήσουν αυτήν την ομολογίαν, ας παρακαλούν τον Αρχηγόν και Τελειωτήν της πίστεώς μας Ιησούν Χριστόν, να δίνει την Θεϊκήν Του φωτιά, νουν και συμπεριφορά δική Του, για την Αλήθεια-Ορθοδοξία. "Να μας κάνει ομολογητάς αόβους και σκληρούς σαν το διαμάντι, για ν' αντιμετωπίσουμε τους σκληρούς και πεισματάρηδες και αποστάτες"(Ιεζεκιήλ 3.9)

Εάν δε το καλέσει η ανάγκη, και μας τιμήσει ο Κύριος και αυτό το αίμα μας να δώσουμε σύμφωνα με τον λόγο Του: "Γίνου πιστός άχρι θανάτου και δώσω σοι τον στέφανον της ζωής"(Αποκ. 2.10). Δηλαδή : "Κράτα καλά την πίστη σου ακόμη και αν σου στοιχίσει τη ζωή, κι εγώ θα σου δώσω για στεφάνι της νίκης, την αιώνια ζωή". "Μαράν αθά", "Ο Κύριος έρχεται σύντομα" (Αποκ. 22.20).

Όσοι πιστοί. "Ο άδικος ας συνεχίσει να αδικεί, ο ακάθαρτος ας συνεχίσει

τα βδελυρά του έργα. Ας συνεχίσει και ο δίκαιος να κάνει το δίκαιο κι' ο άγιος την αγιωσύνη του" (Αποκ. 22, 11).

Ας ξυπνήσουμε επιτέλους, αδελφοί, "έγειρε ο καθεύδων"(Αγία Γραφή). Σήκω εσύ που κοιμάσαι και θα σου φανερωθεί ο Χριστός-η Αλήθεια. Ο Χριστός δια των πρεσβειών της Παναχράντου Μητρός Του, των Ταξιαρχών μετά πασών των επουρανίων δυνάμεων και όλων των Αγίων, ας είναι μαζί μας.

ΑΜΗΝ

**** Αποτειχίζομαι-αποτείχιση, σημαίνει: Φεύγω από την πλάνη, διαμαρτύρομαι προς τους προξενούντας την αίρεσιν, μέχρις ότου επανέλθουν στην Αλήθεια-Ορθοδοξία, οι αστοχήσαντες.

Σελίδα 5 από 5

Με παράπονο σας αναφέρουμε ότι τα ορθόδοξα έντυπα (δια τον φόβον των Ιουδαίων...) δεν δημοσίευσαν την παραπάνω επιστολή.

Αναφορές στην αποτείχιση του π.Γεωργίου Αγγελακάκη,
βρίσκουμε **στο διαδίκτυο**, σε διάφορα ιστολόγια:

1ον) Στο ιστολόγιο "Ομολογία", https://apotixisi.blogspot.com/2009/06/blog-post_22.html

σε επιστολή αποτείχισης λαϊκού, δημοσιευμένη στις **22/6/2009**, στα σχόλια που ακολουθούν, αναφέρεται ότι ο π.Γεώργιος Αγγελακάκης μαζί με άλλους 2 αποτειχισμένους ιερείς (π.Σταύρο Βαίο και π.Ευθύμιο Τρικαμηνά) :

ενώ σε επόμενο σχόλιο (δημοσιευμένο το **2009**) αναφέρεται ότι η αποτείχιση του π.Γεωργίου Αγγελακάκη είχε γίνει 2 περίπου χρόνια πιο πριν (άρα το 2007):

2ον) Η επιστολή αποτείχισης του π.Γεωργίου Αγγελακάκη, βρίσκεται δημοσιευμένη στο ιστολόγιο «Αποτείχιση Τώρα» από το **2011**: http://apotixisis.blogspot.com/2011/05/blog-post_18.html

3ον) Επιπλέον, υπάρχει δημοσιευμένο **βίντεο** του **2012** (29/4/2012 ν.η.),

με τίτλο «*Ιερά πανήγυρις Μυροφόρων Σπέτσες 29/04/2012*» <https://youtu.be/nYUrcVSGLhI>

με τον π.Γεώργιο Αγγελακάκη δίπλα στον επίσης αποτειχισθέντα (από το 1983) π.Χρυσόστομο Σπύρου.

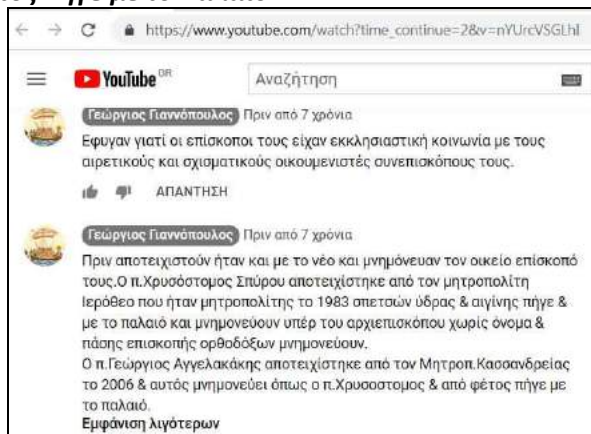

Στα σχόλια του βίντεο αυτού διαβάζουμε:

"Έφυγαν γιατί οι επίσκοποι τους είχαν εκκλησιαστική κοινωνία με τους αιρετικούς και σχισματικούς οικουμενιστές συνεπισκόπους τους."

Στο ίδιο βίντεο, σε επόμενο σχόλιο (γραμμένο το**2012**) διαβάζουμε:

"Πριν αποτειχιστούν ήταν και με το νέο και μνημόνευαν τον οικείο επίσκοπό τους. Ο π.Χρυσόστομος Σπύρου αποτειχίστηκε από τον μητροπολίτη Ιερόθεο που ήταν μητροπολίτης το 1983 σπετσών ύδρας & αιγίνης πήγε & με το παλαιό και μνημονεύουν υπέρ του αρχιεπισκόπου χωρίς όνομα & πάσης επισκοπής ορθοδόξων μνημονεύουν. Ο π.Γεώργιος Αγγελακάκης αποτειχίστηκε από τον Μητροπ. Κασσανδρείας το 2006 & αυτός μνημονεύει όπως ο π.Χρυσόστομος & από φέτος πήγε με το παλαιό."

4ον) Την επιστολή αποτίχισης του π.Γεωργίου βρίσκουμε δημοσιευμένη το **2012** και στο ιστολόγιο «Ακαινοτόμητο Πλήρωμα της Ορθοδόξου εκκλησίας»: http://orthodoxihomologia.blogspot.com/2012/03/blog-post_12.html

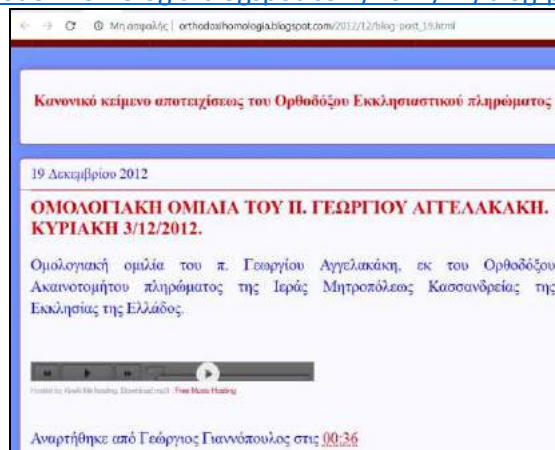

5ον) Στο ίδιο ιστολόγιο, το **2012**, βρίσκουμε

"ΟΜΟΛΟΓΙΑΚΗ ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ Π. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΓΓΕΛΑΚΑΚΗ. ΚΥΡΙΑΚΗ 3/12/2012.

Ομολογιακή ομιλία του π. Γεωργίου Αγγελακάκη, εκ του Ορθοδόξου Ακαινοτομήτου πληρώματος της Ιεράς Μητροπόλεως Κασσανδρείας της Εκκλησίας της Ελλάδος."

http://orthodoxihomologia.blogspot.com/2012/12/blog-post_19.html

6ον) Την επιστολή αποτείχισης του π.Γεωργίου βρίσκουμε δημοσιευμένη το **2014** και στο ιστολόγιο «Νέα Εποχή» :
<http://neataksi.blogspot.com/2014/10/blog-post.html>

7ον) Το **2014** τη βρίσκουμε δημοσιευμένη και στο ιστολόγιο "Ο ΓΝΗΣΙΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ":
<http://theoldcalendarist.blogspot.com/2014/10/22-2006.html>

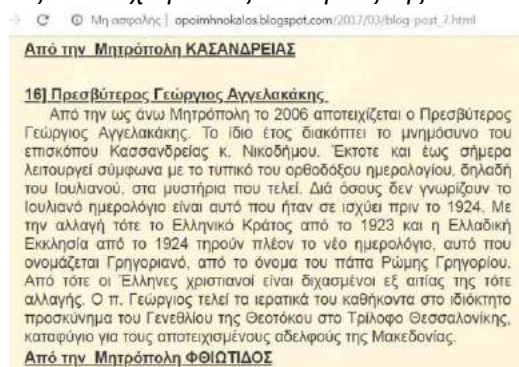
Η δημοσίευση έχει τίτλο τίτλο:

«Η αποτείχιση του πατρός Γεωργίου Αγγελακάκη από την εκκλησία της Ελλάδος για λόγους πίστεως έγινε στις 22 Νοεμβρίου του 2006», ενώ σ' αυτήν προστέθηκε και η (νεότερη) «Επιστολή επιστροφής στο πατρικό σπίτι» (που έγινε αρχή Τριωδίου 2013, οπότε ο π.Γεώργιος ξεκίνησε να ακολουθεί το πάτριο εορτολόγιο.

8ον) Σε κείμενο του π.Σταύρου Βαΐου στο ιστολόγιο "Ο ποιμήν ο καλός",
http://opoimhnokalos.blogspot.com/2017/03/blog-post_7.html με τίτλο «ΑΠΟΤΕΙΧΙΣΜΕΝΟΙ ΚΛΗΡΙΚΟΙ ΔΙΑ ΛΟΓΟΥΣ ΠΙΣΤΕΩΣ», όπου υπάρχει η ΠΛΗΡΗΣ λίστα με όσους είχαν πρόσφατα αποτειχιστεί, αναφέρεται:

«**Από την Μητρόπολη ΚΑΣΑΝΔΡΕΙΑΣ** 16] Πρεσβύτερος Γεώργιος Αγγελακάκης

Από την ως άνω Μητρόπολη το 2006 αποτειχίζεται ο Πρεσβύτερος Γεώργιος Αγγελακάκης. Το ίδιο έτος διακόπτει το μνημόσυνο του επισκόπου Κασσανδρείας κ. Νικοδήμου. Έκτοτε και έως σήμερα λειτουργεί σύμφωνα με το τυπικό του ορθοδόξου ημερολογίου, δηλαδή του Ιουλιανού, στα μυστήρια που τελεί.(...) Ο π. Γεώργιος τελεί τα ιερατικά του καθήκοντα στο ιδιόκτητο προσκύνημα του Γενεθλίου της Θεοτόκου στο Τρίλοφο Θεσσαλονίκης, καταφύγιο για τους αποτειχισμένους αδελφούς της Μακεδονίας.»

9ον) Το έτος 1983, είχε αποτειχιστεί ο αρχιμανδρίτης π.Χρυσόστομος Σπύρου, από τις Σπέτσες (ο οποίος κάποια στιγμή γύρω στο 2012, έγινε και πνευματικός του π.Γεωργίου) αλλά και αρκετοί άλλοι.

Ο π.Γεώργιος Αγγελακάκης, πριν από τον ίδιο, θυμάται ότι αποτειχίστηκε ο π.Ευθύμιος Τρικαμηνάς και μετά από ένα περίπου χρόνο (αν θυμάται καλά) από την δική του αποείχιση, αποτειχίστηκε ο νυν πνευματικός του πατέρας π.Σταύρος Βάϊος.

Φυσικά ουδέποτε πέρασε από το μυαλό του π.Γεωργίου Αγγελακάκη ότι θα παρίστατο ανάγκη να συγκεντρώσει στοιχεία ή αποδείξεις για την αποείχισή του. Η αποείχιση ήταν χρέος και ακολούθησε την ορθόδοξη του συνείδηση.

Τους παραπάνω σύνδεσμούς βρήκε στο διαδίκτυο πνευματικός μας αδελφός και αναγκαζόμαστε τώρα πρόχειρα να συγκεντρώσουμε και να δημοσιοποιήσουμε γιατί εκτοξεύθηκαν κατηγορίες ότι τάχα "ουδέποτε έκανε αποείχιση από τον Οικουμενισμό"!

Γ) Για την επιστροφή του στο «πατρικό σπίτι» (πάτριο ημερολόγιο) :

Με λύπη μας διαπιστώνουμε ότι κάποιοι ανώνυμοι σχολιαστές «ορθοδόξων» ιστολογίων, εσκεμμένα συνοδεύουν το όνομά του π.Γεωργίου Αγγελακάκη με τη λέξη «ΓΟΧ», με σκοπό να προκαλέσουν σύγχυση στους πιστούς.

Η θέση του π.Γεωργίου είναι γνωστή και ξεκάθαρη :

Ακολουθεί το πάτριο ημερολόγιο, αλλά ΔΕΝ ανήκει σε καμμία Σύνοδο των ΓΟΧ.

Αυτό εξ αρχής τονίστηκε και στην επιστολή του «Επιστολή επιστροφής στο πατρικό σπίτι» που ακολουθεί:

Επιστολή Επιστροφής στο Πατρικό Σπίτι

Πολυαγαπημένα μου αδέλφια,

Ο Κύριος μας είπε: «εάν δεν γίνεται σαν τα μικρά παιδάκια αθώοι, αγνοί, απονήρευτοι, πρόσωπο Θεού δεν θα δείτε (Ματθ. ΙΘ' 14).

Επιτρέψτε μου να σας μιλήσω, όπως η καρδιά μου υπαγορεύει. Ήλθε η ώρα να ξυπνήσουμε και συγχρόνως να πάρουμε σωτήριες αποφάσεις.

Σύνθημα μας και αμετάκλητη απόφαση: «Εγώ και η οικογένειά μου, θα λατρεύσουμε τον Κύριο» (Ιησ. Ναυή 24,15). Παρακαλώ μην μας διαφεύγει, είμαστε διπλά προδομένοι. Πολιτικά και Εκκλησιαστικά. Οι μέρες μας είναι παρόμοιες με την παραμονή της πτώσεως της Κωνσταντινούπολης και χειρότερα, χωρίς υπερβολή.

Στις 12/12/1452, έγινε το συλλειτουργό με παπικούς και 29/5/1453, φεύγοντας η χάρις που σκέπαζε την Πόλη, έγινε η κατάληψή της από τους Αγαρηνούς. Προηγήθηκε διαφθορά των πνευματικών αρχόντων, των πολιτικών και αυτού του λαού. Η σημερινή πραγματικότητα-κατάσταση, είναι αναμφισβήτητα χειρότερη. Λέγεται ότι δεν θα έπεφτε η Πόλη εάν βρισκόταν έστω και (5) πέντε σωστοί Χριστιανοί.... ο καθένας ας κάνει το καθήκον του.

Με την επιστολή μου αυτή δεν θέλω να σκεφτείτε ότι σας μιλάω σαν δάσκαλος, άλλωστε ένας είναι ο Δάσκαλός μας. Ούτε σαν πατέρα, ένας είναι ο Πατέρας μας, αλλά σαν αδελφός σας, και μάλιστα σαν το μικρότερο αδελφάκι σας, που το διακρίνει η ειλικρίνεια, η αγνότητα, η απλότητα, ο σεβασμός, η αγάπη και η συστολή ντροπής, γιατί μιλάει σε μεγαλύτερους και σεβαστούς συγγενείς και φίλους.

Με την χάρη και ευλογία του Αγίου Τριαδικού μας θεού, που με ανέχεται να σας διακονώ ολόψυχοι, χωρίς ιδιοτέλεια, συμφέρον, υπολογισμούς και σκοπιμότητα. Την ευχή και ευλογία της υπερευλογημένης Μητέρας μας, της Αειπαρθένου Θεοτόκου και την δική σας ευχή, δεχθείτε, σας παρακαλώ την καρδιά

μου και ό,τι σύντομα θα σας εμπιστευθεί.

Το 1955, σε ηλικία 16 ετών, η ανεξερεύνητη βουλή του αγίου Τριαδικού Θεού με οδήγησε στην μέση εκπαίδευση-Γυμνάσιο, χωρίς την κατάλληλη προετοιμασία. Προηγήθηκαν 10 χρόνια έντονης σκληρής εκπαίδευσης στα πρόβατα του πατέρα μου. Εκεί έμαθα τα πρώτα του Θεού γράμματα και την Βυζαντινή μουσική. Ήμουν αληθινός τροβαδούρος του Θεού. Εκεί άναψε η θεϊκή φωτιά, με κράτησε και με κρατάει ακόμα στην πολυτάραχη ζωή μου. Εκεί είδα τον Θεό, «Άσω τω Κυρίω εν τη ζωή μου, ψαλλώ το Θεό μου έως υπάρχω» (ψαλμ. 103).

Ξεκίνησα τις σπουδές μου με την απόφαση ολοκληρωτικής προσφοράς του εαυτού μου στον Θεό και στον συνάνθρωπό μου. Όλα για όλα για τον Χριστό και τον πλησίον, ιδίως στα αρνία του, τα μικρά παιδιά.

Ήθελα να κηρύξω Χριστό εσταυρωμένο και αγάπη για την Πατρίδα. Παρακαλούσα τον Ουράνιο Πατέρα μου να με κάνει ιερέα και δάσκαλο. Ζήτησα ακόμα να μου δώσει σύνεση και διάκριση, ευθύτητοι, φρόνημα ταπεινό και μια μικρή Βασιλείαδα, πράγματα άπιαστα, αδιανόητα για την περίπτωσή μου και για την περίοδο εκείνη. Και όμως σήμερα τα ζούμε.

Τον πρώτο χρόνο στο Γυμνάσιο, δέχτηκα δύο πνευματικά ταρακουνήματα-σοκ.

Το πρώτο, ένας συγχωριανός μου, μαθητής τέταρτης Γυμνασίου, στην συζήτησή μας, είπε ότι «μία ομάδα επιστημόνων έκαναν άνθρωπο-το παιδί του σωλήνα». Τι ήταν αυτό που άκουσα. Σκέφτηκα, κι εγώ που θέλω να γίνω δάσκαλος και παπάς τι θα λέω στα παιδιά και στους ανθρώπους, ότι δηλαδή τον δημιούργησε ο Θεός!

Πόσοι αλήθεια τρελαίνονται από παρόμοια παραμύθια. Πόσοι κακουργούν στο όνομα της επιστήμης. Πόσα παιδιά χάνουν τον Θεό, την ελπίδα της ζωής τους, εξ αιτίας ημιμαθών δασκάλων και πνευματικά αρρώστων οδηγών, ιδίως, όταν φθάσουν στο πανεπιστήμιο. Ενώ η αληθινή επιστήμη οδηγεί στην αλήθεια και φυσικά υπάρχει μία Αλήθεια, ο Χριστός!

Πέρασε ένα εξάμηνο συγκλονιστικό. Ήταν αυτή η περίοδος της ζωής μου για μένα, η πρόγευση της κολάσεως.

Πόσο δυστυχείς είναι, όσοι για οποιοδήποτε λόγο, χάνουν τον Πατέρα τους, την Οδό, το Φως, την Αλήθεια, την πηγή του ζώντος ύδατος, τον Θεό. Ζητούσα στηρίγματα, βοήθεια πνευματική. Αλλά που;

Ευτυχώς έπεσαν στα χέρια μου αρκετά βιβλία απολογητικά, όπως «Η επιστήμη ομιλεί» και «Οι θεμελιωτάι των επιστημών».

Θυμάμαι έκανα την σκέψη: αφού αυτοί οι πιο σοφοί, οι πατέρες των επιστημών, πίστευαν στον Θεό, άρα υπάρχει Θεός. Μάλιστα ενθυμούμενος τα βιώματά μου που έζησα στα πρόβατα του πατέρα μου, ξαναβρήκα τον εαυτό μου. Μάλλον με ελέησε ο Θεός. Αυτός που με προστάτεψε - εκ κοιλίας μητρός, διατηρώντας με σώο και αβλαβή από τα 21 χάπια για την εξόντωσή μου. «Αντελάβου μου εκ γαστρός μητρός μου» (ψαλμός 139,13-14)

Αυτά τα επέτρεψε η αγάπη του Σωτήρα μου Χριστού, για να καταλαβαίνω αργότερα σε τι πνευματικό κενό, χάος, ζουν όσοι αστόχησαν, λάθεψαν, έχασαν την πηγή όλων των αγαθών - τον Θεό. Έτσι ακούω τον Κύριό μας να μου λέει «και συ ποτέ επιστρέψας, στήριζον τους αδελφούς σου» (Λουκά 22, 32) και «διηγού όσα εποΐησέ σοι ο Θεός (να μιλάς τι έκανε σ' εμένα ο Κύριος)» (Λουκά 8, 39).

Το δεύτερο γεγονός. Μεγάλη ευλογία Κυρίου. Ευδόκησε ο Φιλάνθρωπος Κύριός μας, να συναντηθώ σ' ένα μικρό παρεκκλήσι της αγίας Αναστασίας, με έναν ιερομόναχο, Ιωσήφ το όνομά του, στον οποίο πρώτη φορά εξομολογήθηκα.

Με προέτρεψε να διαβάζω καθημερινά τους Χαιρετισμούς της Παναγίας.

Το δέχτηκα ολόψυχα. Τα αποτελέσματα πολλά και θαυμαστά. Που να τα διηγηθώ. Διστάζω, ντρέπομαι, πως καταδέχθηκε η Παντάνασσα Μητέρα μας να κάμει τόσα θαυμαστά, σ' ένα τσομπανόπουλο αγροίκο!

Αυτόν λοιπόν τον ιερομόναχο, εκείνο το διάστημα τον συνέλαβαν, τον οδήγησαν στην Μητρόπολη και τον αποσχημάτησαν, του έβγαλαν τα ράσα, τον ξύρισαν. Τους παρακάλεσε να του αφήσουν τα μουστάκια.. Δόθηκε η εντολή απ' τον πρωτοσύγκελο, να του ξυρίσουν και τα μουστάκια, τόση σκληρότητα! Γιατί αυτή η απάνθρωπη συμπεριφορά; Ποιο το έγκλημα του απλού, αγίου αυτού ιερομονάχου;

Το έγκλημά του ήταν: Δεν μπορούσε να ανεχθεί την προδοσία της πίστεως μας, της Ορθοδοξίας, με την βίαια επιβολή του παπικού ημερολογίου το 1924. Σε ένδειξη διαμαρτυρίας, αποτειχίστηκε και πιστά ακολουθούσε την παράδοση, τους αγίους πατέρες, την μία Αγία Καθολική Αποστολική Εκκλησία, που ίδρυσε δια του αίματός Του ο Κύριός μας και μας παρέδωσαν οι απόστολοι, οι οικουμενικοί σύνοδοι και οι άγιοι της εκκλησίας μας. Σήμερα φθάσαμε να μιλάμε για 30.000 εκκλησίες!!!!

Όντως εξέστημεν - τρελαθήκαμε - παραφρονήσαμε. Και το χειρότερο τα πουλήσαμε όλα. Η ένωση έγινε, υπογράφηκε απ' το 1965 και ευκαιρώςκαιρώς, ακούμε, βλέπουμε και διαβάζουμε εξωφρενικά γεγονότα σε βάρος της ορθοδοξίας μας. Ορθόδοξοι, παπικοί, προτεστάντες, βουδιστές, Εβραίοι, μουσουλμάνοι, μάγοι, πυρολάτρες, γίναμε ένα χαρμάνι του διαβόλου.

Αν δε αναλογισθούμε και τις εμφανίσεις μεγαλοσχήμων κληρικών με χρυσούφαντουςσάκκους, πατερίτσες και μίτρες και μερσεντές πολυτελείας, βρείτε παρακαλώ κατάλληλο χαρακτηρισμό, και μάλιστα σε μέρες που διπλασιάστηκαν οι αυτοκτονίες ανθρώπων που δεν μπορούν να επιβιώσουν αυτοί και οι οικογένειές τους, λόγω της οικονομικής κρίσης. «Θου Κύριε φυλακή τω στόματι μου και θύραν περιοχής περί τα χείλη μου» (ψαλμ. 141,3)

Τον επόμενο χρόνο, ευδόκησε ο φιλόανθρωπος Κύριός μας να γίνω ιεροσπουδαστής. Βρέθηκα σε εκκλησιαστική σχολή. Τότε είπα «νυν απολύεις τον δούλον Σου Δέσποτα». Τώρα ας πεθάνω. Βρέθηκα στον παράδεισο. Πολλά παιδιά βέβαια έφευγαν, γιατί οι συνθήκες ήταν πραγματικά σκληρές. Για μένα ήταν συνεχείς διακοπές, λόγω της προηγηθείσης εκπαιδεύσεως - σκληραγωγίας.

Δύο χρόνια κράτησε ο παράδεισός μου. Άρχισα να συνειδητοποιώ ότι κάτι δεν πάει καλά. Εν τω μεταξύ τιμήθηκα με πολλά αξιώματα» Νομίζω ήταν λάθος του κ. Διευθυντή, γιατί αυτό προκάλεσε φθόνο, με οδυνηρές συνέπειες για μένα.

Τώρα άρχισε πιο εντατική εκπαίδευση. Έπεσε βάσκανο μάτι, έπεσε φοβερός φθόνος, ζήλεια, τις συνέπειες ακόμα τις αντιμετωπίζω. Έγινε αληθινός σκόλοπας κατά τον απόστολο Παύλο. Όμως «Ειη το όνομα Κυρίου ευλογημένο».

Όταν συναντούσα τις δυσκολίες ενοχοποιούσα τον εαυτό μου, προσπαθούσα να γίνω πιο σωστός. Όσο όμως προσπαθούσα να γίνω καλύτερος, αυτό διαπιστώνω και σήμερα που είμαι πλέον γέρων, τόσο περισσότερο συναντούσα μεγαλύτερες δυσκολίες. Τώρα γνωρίζω, σύμφωνα με τους αγίους πατέρες και μάλιστα την Αγία Γραφή ότι όπου πολλές δοκιμασίες εκεί αναπαύεται το Πνεύμα του Θεού (Α' Πέτρου Δ' 12,14).

Κατέληξα στο συμπέρασμα, ότι στην πραγματικότητα οι υψηλά ιστάμενοι, δεν θέλουν τίμιους, ηθικούς, ευσεβείς ζηλωτές, ειλικρινείς, ευθείς, συνεπείς σ' αυτά που μας επιτάσσει ο Κύριος. Και τότε και περισσότερο τώρα. Ήθελα ν' αλλάξω σχολή. Μου ήταν αδύνατο. Ο πατέρας μου δεν το ήθελε, ήταν της γνώμης «πέτρα που κυλάει, μαλλί δεν βγάζει» έλεγε. Ίσως να είχε δίκαιο.

Στα 19 μου χρόνια με κάλεσε ο οικείος επίσκοπος, με σκοπό να αφήσω το αναλόγιο του ιεροψάλτη που ήμουν, να με χειροτονήσει διάκονο και να τον ακολουθώ, όπου πηγαίνει. Στην συνέχεια να με στείλει στην θεολογική σχολή της Χάλκης (τότε λειτουργούσε). Θα με έκανε πρωτοσύγκελο και.. Αυτά δεν με ανέπαυαν και ύστερα απ' όσα διαπίστωσα κατέληξα να προτιμήσω την ταπεινή οδό του έγγαμου κληρικού, παρά την αρχική αντίθετη μου επιθυμία.

Ευχαριστώ τον Θεό που επέλεξε να ακολουθήσω την ταπεινή οδό, άσχετα που έχει περισσότερα βάσανα, όπως το λέει και ο απόστολος Παύλος «σας λυπάμαι τους έγγαμους, λέει, γιατί θα έχετε περισσότερες θλίψεις» (Α' Κορινθ. 7, 25), κάτι που τότε δεν μπορούσα, ομολογώ, να καταλάβω και το άλλο που λέει ο λαός, «βαριά η καλογερική αλλά και ο γάμος ασήκωτος».

Πάντως την τελευταία χρονιά θυμάμαι, ύψωνα τα χέρια μου στον ουρανό και παρακαλούσα». «Θεέ μου πάρε την ψυχή μου, δεν θέλω να ζω». Ήμαρτον Σωτήρα μου, δεν γνώριζα τι έλεγα.

Δόξα τω Θεώ, παρ' όλα αυτά, πήρα το πτυχίο κανονικά με πολλά ψυχικά τραύματα. Ένα δύο θα

αναφέρω για πιστοποίηση.

Όταν κατά καιρούς ερχόταν ο λογισμός «γιατί Κύριε όλες αυτές οι δοκιμασίες;» έπαιρνα την απάντηση «για να σε εκπαιδεύσω».

Ως διδάσκαλος να μην κάνεις ό,τι έκαναν σ' εσένα οι διδάσκαλοί σου.

Ως έγγαμος, να καταλαβαίνεις τους πονεμένους και αδικημένους συζύγους.

Ως ιερέας, να ακολουθήσεις Εμένα χωρίς να βλέπεις δεξιά και αριστερά τι κάνει ο ένας και ο άλλος.

Το δεύτερο που έχω ν' αναφέρω είναι: Ότι μόνο ο Κύριός μας με το Θεϊκό Του κατσαβιδάκι μπορεί και μας ρυθμίζει σωστά. Αν κάποιος υπερεκτιμάει τον εαυτό του, τον προσγειώνει ομαλά. Αν είναι πεσμένος - πεσιμιστής, απαισιόδοξος, τον ανεβάζει πνευματικά, όπως η πανσοφία και η αγάπη Του γνωρίζουν.

Και τώρα αγαπημένα μου αδέρφια, για να συνεννοηθούμε εύκολα, προτείνω να βγάλουμε τις μάσκες. Να δούμε την αλήθεια κατάματα. Μόνο αυτή μας ενδιαφέρει, γιατί ελευθερώνει και σώζει.

Η αλήθεια είναι: Την πατρίδα σχεδόν την χάσαμε. Το σχεδόν φανερώνει, εμείς ως άνθρωποι όντως την πωλήσαμε, μένει μόνο, τι θα πει το Αφεντικό από πάνω. Εάν μείνουμε, όπως είμαστε, αμελείς, αδρανείς, υποκριτές, δίψυχοι, Ελλάς - Τέλος.

Την πίστη, το και σπουδαιότερο, την προδώσαμε. Φραγγέψαμε. Γίναμε το ίδιο με τα έθνη - αιρετικούς, παπικούς, προτεστάντες και πάμε με μασσώνους Εβραίους, μουσουλμάνους, βουδιστές, μάγους, πυρολάτρες και δεν συμμαζεύεται. Χαρμάνι του διαβόλου. Αυτό άλλωστε θέλει ο εωσφόρος. Αυτό θα βρει όπου να είναι ο ερχόμενος πλανητάρχης - αντίχριστος.

Έτσι έχουν τα πράγματα. Όποιοι έχουν άλλη γνώμη, ας ψάξουν, ας ταπεινωθούν για να μπορέσουν να δουν την αλήθεια. Διαφορετικά είναι επικίνδυνα άρρωστοι και προκαλούν τον θάνατο στον εαυτό τους, χωριζόμενοι από τον Θεό με την πλάνη τους, αλλά και αυτούς που επηρεάζουν, ώστε να εφαρμόζεται ο λόγος του Κυρίου. «Σεις δεν μπαίνετε στην Βασιλεία του Θεού, αλλά και αυτούς που θέλουν να μπουν τους εμποδίζετε» (Ματθ. 23, στιχ.14).

Και τώρα το καυτό ερώτημα: Τι να κάνουμε. Να ομοιάσουμε με τους σωστούς οδοδείκτες προς τον Σωτήρα, να κάνουμε ό,τι έκανε ο Κύριός μας. Υπακοή στο θέλημα του Ουράνιου Πατέρα μας. Υπακοή στην Μητέρα μας την Θεόνυμφη Κόρη που ακολουθούσε ως αμνός τον άρνα, όταν οδηγούσαν τον Υιό Της, ως πρόβατον επί σφαγή.

Τέλος ας γίνει δάσκαλός μας μία κλώσσα. Ναι, αυτό το άλογο πτηνό. Από τις 8 φωνές που γνωρίζει η κλώσσα και τα κλωσσόπουλά της, μία απ' αυτές είναι που λέει «κίνδυνος - θάνατος». Βλέπετε λοιπόν, όλα τα μικρά, όσα κι' αν είναι, μόλις ακούσουν το σύνθημα, σαν βολίδες τρέχουν ή κάτω από φτερούγες της μάνας ή σε οποιοδήποτε άλλο ασφαλές μέρος υπάρχει κοντά τους, για να σωθούν.

Το σύνθημα σήμερα μας το δίνει ο Ίδιος ο Κύριος «εξέλθετε, αφορίσθητε - ξεχωριστέ, κόψτε κάθε δεσμό, με αιρετικούς και αιρετίζοντες».

Αγωνιά για τον καθένα μας ο Λυτρωτής, όπως στον κήπο της Γεθσημανή. Θέλει όλοι να σωθούμε. Κανένας να μη χαθεί. Όσο για την κρισιμότητα των καιρών, μας προειδοποίησε «Όταν θα ξανάρθω άραγε θα βρω την πίστη στην γη;» (Λουκά 18, 8). Είπε ο Κύριος τα λόγια αυτά, γιατί γνώριζε την αμέλειά μας, την τεμπελιά μας, την αδιαφορία μας για τα πνευματικά και αιώνια αγαθά που μας περιμένουν.

Αγαπημένα μου αδέρφια, μεγάλα και μικρά. 50 χρόνια παρακολουθώ. Σύμφωνα με το πατερικό «τους καιρούς καταμάνθανε, τον υπέρκαιρο προσδόκα» (Κύριλ. Ιεροσολύμων). Αυτό σημαίνει : να παρακολουθώ ως ποιμένας τι γίνεται γύρω μας και να περιμένουμε αυτόν που είναι πάνω απ' τα συμβαίνοντα, δηλαδή τον ερχομό Του.

Στο διάστημα αυτό, βλέποντας τις προδοσίες, μεγάλες και μικρές, έντονα παρακαλούσα «Κύριε, γνώρισέ με τι να κάμω:»

Η απάντηση που δόθηκε ήταν «σταμάτα το θέατρο». Δηλαδή σταμάτα την μνημόνευση του οικείου επισκόπου. Γιατί όταν έλεγα «εν πρώτοις μνήσθητι Κύριε του αρχιεπισκόπου... τάδε, έντιμον .. και Ορθοτομούντα τον λόγον της Σης αλήθειας». Άκουγα μία εσωτερική φωνή που μου έλεγε «τι λες τώρα;

Ορθοτομεί ο επίσκοπός σου την αλήθεια;» Ασφαλώς όχι. Αφού ακολουθεί τον πατριάρχη, τον αρχιεπίσκοπο και βεβαίως τον δυστυχέστερο των ανθρώπων, τον πάπα Ρώμης, τον αλάθητο και πρώτο στους επισκόπους.

Για να είμαι λοιπόν συνεπής στον Λατρευτό μου Κύριο, τον Ευεργέτη μου, τον Σωτήρα, τον αληθινό μου Αρχιερέα και Ποιμενάρχη, ακούω την φωνή Του και τον ακολουθώ ανεπιφύλακτα, απ' την ίδια στιγμή που ευδόκησε και απάντησε στο από δεκαετίες αίτημά μου «γνώρισέ μου Κύριε οδόν εν ή πορεύσομαι».

Στις 22/11/2006 αποτειχίστηκα. Επέστρεψα σαν τον Ονήσιμο, στον Ουράνιο Πατέρα, γιατί ήμουν ανακόλουθος. Δηλαδή, παρουσιαζόμουν ως ορθόδοξος αλλά δεν ήμουν. Βρισκόμουν στην παναίρεση του οικουμενισμού, κατά κοινή ομολογία Το πώς ο καθένας ξεγελάει τον εαυτό του ή και άλλους, αυτό είναι πρόβλημά του. Ας όψεται.

Επειδή υπολείπονται στο ημερολογιακό πρόβλημα, δηλαδή με βάρανε ένα σχίσμα χωρίς καμμία αντιλογία, γιατί τα περισσότερα επί του θέματος, είναι εκ του πονηρού. «Φίλος Πλάτων, φιλάτη η αλήθεια». Κατανοούμε όσους δεν μπορούν να πουν την αλήθεια, αλλά η Αλήθεια είναι ο Χριστός και δεν μπορούμε να παίζουμε, «εν ου παικτοίς». Να κοροϊδεύουμε δηλαδή τον Χριστό. Ας ταπεινωθούμε και σιωπηλά να ομολογήσουμε την πνευματική μας ασθένεια, τουλάχιστον.

Επειδή επαναλαμβάνω το ημερολογιακό πρόβλημα από Εκκλησιαστικό -Ελληνικό - Πατερικό, έγινε παπικό το 1924, πραξικοπηματικά, ανορθόδοξα και σκόπιμα, με απώτερο σκοπό να φθάσουμε εδώ που φθάσαμε. Δηλαδή, αντί για διάλογο και στην συνέχεια ένωση των λεγομένων κακώς «εκκλησιών», γιατί η Εκκλησία πάντα ήταν Μία και θα είναι «έως συντέλειας» φθάσαμε στο απίστευτο σημείο να αμνηστευθούν - αγνοηθούν όλες οι πλάνες των αιρετικών παπικών και το πιο φοβερό και εξωφρενικό ν' αναγνωριστεί ο πάπας πλανητάρχης, δηλαδή πρώτος ανάμεσα στους επισκόπους!!!! Και στην συνέχεια να ενωθούμε με 30.000 άλλες αυτοαποκαλούμενες εκκλησίες. Πράγματι φρικτό.

Έτσι, εξ αιτίας του ημερολογιακού, δημιουργήθηκε μέγα πρόβλημα..Δίχασε την εκκλησία του Χριστού, τους πιστούς, χύθηκε αίμα, ποδοπατήθηκαν δισκοπότηρα με θεία κοινωνία, όπως και επιτάφιοι και άλλα αναρίθμητα και ακατονόμαστα έκτροποι.

Επί 6 χρόνια περίμενα να γίνει συλλογική αποτειχίση, δηλαδή πολλοί μαζί κληρικοί, θεολόγοι και λαϊκοί, ν' ακολουθήσουν τον Κύριό μας, ο οποίος μας παρακαλεί, όπως τους μαθητές Του στον κήπο της Γεθσημανή. Είναι όντως επιταγή των καιρών.

Αλλά τι κρίμα. Πάλι εξαπατηθήκαμε - ξεγελαστήκαμε. Μόνο λόγια, ωραίες ομολογίες, αποτειχίσεις ανώδυνες. Κανένας δεν κατονομάζει τους αιρετικούς ποιμένες και αιρετίζοντες.

Αν γινόταν αυτό, δηλαδή συλλογική αποτειχίση, τότε κάθε καλοπροαίρετος, ιερέας ή λαϊκός, θα εύρισκε το δρόμο τον ορθό.

Είτε βρίσκεται στο πάτριό, το οποίο κακοποιήθηκε, έγιναν δηλαδή σοβαρότατα λάθη, είτε στο παπικό ημερολόγιο χαρακτηριζόμενο, γιατί δυστυχώς ο αρχέκακος όφης έπλεξε άριστα το καλάθι του και στα δύο ημερολόγια κ.λπ. και από δω αρχίζουν οι προφάσεις εν αμαρτίαις. Ντροπή μας.

Ήδη μπήκαμε στο Τριώδιο. Είναι κατάλληλος καιρός για μετάνοια και σωτήριες αποφάσεις. Μη ξεχνάμε το πρώτο που θα μας χρειαστεί στο δρόμο για την μόνιμη πατρίδα είναι «η ορθή πίστη».

Για αυτό, με την αρχή του Τριωδίου που συναντιόμαστε στην αλήθεια, δηλαδή στην εορτολογική ενότητα της Εκκλησίας, χωρίς να προσχωρούμε σε καμμία άλλη εντείχισι ή εκκλησιαστικό σύστημα, εύχομαι να παραμείνουμε πιστοί «άχρι θανάτου» και ο Κύριός μας να μας χειραγωγήει και δυναμώνει, σ' όλη μας την υπόλοιπη ζωή και μέχρι το θρόνο της μεγαλοσύνης Του, ώσπου να βρεθούμε στη νέα μας οικογένεια εν Ουρανοίς Αμήν.

Με την αγάπη του Χριστού μας την πάντα νουν υπερέχουσαν, το σεβασμό που μας δίδαξε να δίνουμε στους αδελφούς μας και τις ευχές της Θεόνυμφης Μητέρας μας και όλων των αδελφών μας, αγίων αγγέλων και ανθρώπων, σας ασπάζομαι ως παππούς, πατέρας και μικρότερος αδελφός σας.

Ο δικός σας διάκονος,
ΠΑΣΧΑ 2013 - ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΗ ΟΜΟΛΟΓΙΑ
ΠΑΤΗΡ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΓΓΕΛΑΚΑΚΗΣ

«Δόξα τω Θεώ πάντων ένεκεν»

Τα πνευματικά τέκνα του πατρός Γεωργίου Αγγελακάκη

Ιούνιος 2019.

ακολουθούν 75 υπογραφές:

1. Γε. Μοναχτροπουλος
 2. ΖΑΧΑΡΙΑΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑΣ
 3. ΜΑΡΑΓΚΟΥ ΜΑΡΙΑ
 4. ΚΟΡΡΕΤΗΣ ΚΩΣΤΑΣ
 5. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ΠΑΚΑΡΙΑ ΜΟΝΑΧΗ
 6. ΚΙΡΙΑ ΚΗΝΕΤ ΚΟΥΡΤΙΔΟΥ
 7. Βασιλειος Κωτομυρής
 8. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
 9. ΓΑΒΡ. ΠΑΡΧΕΤΙΝΗ
 10. ΝΑΡΑΝΤΖ ΧΡΥΣΟΣ
 11. ΧΑΤΣΙΝΕΥΚΑ ΕΥΡΥΤΕΡΙΑ
 12. ΦΩΤΙΑΔΟΥ ΘΕΟΦΙΛΕΤΗ
 13. ΤΣΙΜΠΙΔΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
 14. ΚΑΡΕΤΣΑΚΗ ΤΑΤΙΑΝΑ
 15. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΤΣΙΟΥΤΡΑΣ
 16. Ζουλοτάνι Ελευθερία-Γαλανούλα
- II
42. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΦΕΡΑΚΗΣ
 43. ΚΕΧΑΡΙΑ ΑΓΓΕΛΑΚΗ
 44. ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ ΜΑΡΙΑ
 45. ΧΑΤΣΙΝΕΥΚΑ ΕΥΡΥΤΕΡΙΑ
 46. ΜΑΛΑΣΑΚΗ ΜΑΡΙΑ
 47. ΚΑΡΑΒΑΝΙΔΟΥ ΦΩΤΙΑΝΗ
 48. ΖΕΡΒΑΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΣ
 49. ΑΠΟΛΟΝΙΟΣ ΚΩΣΤΑΣ
 50. ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΡΜΕΝΑ
 51. ΓΚΟΤΟΓΔΗ ΡΑΧΕΛΙΝΑ
 52. ΑΝΔΡΕΑΣ ΕΛΕΝΗ
 53. ΚΑΡΕΤΣΙΔΟΥ ΖΕΦΕΡΑ
 54. ΒΥΡΝΕΤΤΑ
 55. ΡΑΦΑΗΛ
 56. Ο. ΜΑΚΑΡΑΚΗ
 57. ΤΣΙΟΥΜΑΝΟΥΔΗ ΣΤΕΛΛΑ
 58. ΤΣΑΦΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ
 59. ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΚΑΛΛΙΟΠΗ
 60. ΚΑΖΙΤΣΑΚΗΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ
 61. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
 62. ΒΟΥΛΑΒΟΥΤΣΗ ΜΑΡΕΛΛΗ
 63. ΤΣΙΑΡΤΣΙΔΗΣ ΕΛΙΣΑΒΕΤ
 64. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ ΜΑΡΙΑ
 65. Ε. ΡΑΦΑΗΛ
 66. ΕΥΦΡΑΣΙΑ ΡΑΦΑΗΛ

17. ΤΣΟΒΑΡΑ ΜΑΡΙΑ
18. ΤΣΟΥΝΤΗΣ ΒΑΣ
19. ΒΑΘΑΒΟΥΣΑ ΤΑΤΙΑΝΑ
20. ΑΡΧΙΜ. ΜΑΡΙΝΟΣ ΜΑΡΤΕΙΛΟΣ
21. ΣΑΡΟΥΧΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ
22. ΠΕΡΕΤΣΙΝΗ ΠΑΡΧΕΤΙΝΗ
23. ΚΑΡΑΒΑΝΙΔΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ
24. ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΣ
25. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ
26. ΠΑΠΑΔΗΜΕΤΡΙΟΥ ΔΕΜΗΤΡΙΟΣ
27. ΑΥΓΕΡΗΣ ΠΟΛΥΜΕΝΗΣ
28. ΝΕΣΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΣ
29. ΛΟΥΙΣ ΓΙΩΝΝΗΣ
30. ΟΥΡΚΑΡΑΚΗΣ ΜΑΡΙΝΟΣ
31. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ
32. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΑΓΓΕΛΑΚΗΣ
33. ΜΕΛΙΚΙΔΟΥ ΚΑΡΑ
34. ΒΟΥΛΑΒΟΥΤΣΗ ΣΟΦΙΑ
35. ΜΑΝΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ
36. ΜΙΚΗ ΚΡΟΥΣΑΛΙΑ
37. ΚΡΑΝΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
38. ΤΑΤΙΑΝΑ ΜΑΡΙΑ
39. ΠΕΛΑΓΙΑ ΒΑΣΙΛΕΥΣ
40. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΣ
41. ΠΙΕΡΙ ΧΡΥΣΟΥΛΑ

- IV
68. ΒΑΡΛΑΜΙΔΗΣ ΘΕΩΔΩΡΟΣ
 69. ΑΡΑΒΑΝΙΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
 70. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΑΓΓΕΛΑΚΗΣ
 71. ΑΠΟΛΟΝΙΟΣ ΜΑΝΕΛΗΣ
 72. ΑΓΓΕΛΑΚΗΣ ΦΕΙΔΕΡΙΚΗ
 73. ΒΛΑΧΟΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ
 74. ΓΑΙΔΑΡΑΚΗΣ ΚΥΡΙΑΝΑ
 75. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΜΑΡΙΝΟΣ